

FARAON

W tym opracowaniu sięgam umysłem do starożytności, która uwalnia fragmenty zapisanych obrazów przedstawiające świetność dawnego Egiptu. Na temat historii tego kraju, jego początków, nie mamy żadnych zachowanych wskazówek. Archeologia a dokładniej, ludzie tej profesji przedstawiają nam starożytny obraz Egiptu wyłącznie w oparciu o groby, zachowane budowle i te, które udało im się tak nie dawno odkopać. Z zabalsamowanych zwłok oraz z zachowanych naściennych malowideł grobowych, gdzie niegdzie odkrytych hieroglifów budują obraz Egiptu jako rozwinięte państwo o sprawnej administracji. Jednak ani jednym słowem nie wspominają o jego korzeniach z których wyrósł Egipt. A korzenie Egiptu sięgają bardzo odległej prehistorii. Na przykładach zapisanych w Księdze biblijnej postaram się zobrazować wielkość i miejsce Egiptu na afrykańskim kontynencie a przy pomocy innej wskazówki, korzenie jego pochodzenia. Pisząc o Egipcie jednocześnie wyjaśnię znaczenie słowa Faraon. W biblijnym wersecie 29 starego testamentu (Biblia Tysiąclecia wydanie III) na stronie 1011 w części Księgi Ezechiela jest napisane i wielokrotnie powtarzane, że ziemię Egiptu wypełniało wiele rzek a także to że, ziemia egipska stanie się pustynią od Migdol aż do Sjene i aż do granic Kusz. Patrząc na obecną mapę Kontynentu Afryka roku 2014 to takiemu obrazowi odpowiada Pustynia Sahara. Mając na uwadze, że współczesne zdjęcia satelitarne ujawniają iż pod piaskami Sahary znajduje się stare koryto wielkiej rzeki wraz z jej dopływami oznacza, że Egipt był przeogromny. Jeśli do tego dołączymy informację z tego samego wersetu mówiącą, że wielkość Egiptu będzie zmniejszona i będzie porównywany do królestwa bez znaczenia (jak Egipt obecny - moja uwaga), to mamy jego ówczesny obraz jakiego wcześniej nie znaleźliśmy, obraz prehistorycznego EGIPTU. A gdy zrozumiemy, że Faraon to imię, które wielokrotnie pojawia się w Księdze Ezechiela jako imienny zwrot osobowy przyp. <Synu człowieczy, powiedz Faraonowi, królowi egipskiemu> wówczas pojmujemy, że Sfinks stojący przed Piramidą w Gizie przedstawia oblicze przedpotopowego króla Egiptu o imieniu Faraon. Na potwierdzenie przytaczam cytaty z wersetu 32 z Księgi Ezechiela. <Synu człowieczy, podnieś lament nad Faraonem, królem egipskim, i powiedz mu: Młody lwie wśród narodów>. Właśnie Sfinks ma tors lwa. Księga Ezechiela opisuje o wielu narodach, które istniały jeszcze przed wielkim potopem. Po potopie zniknęły z kart historii. Nadejdzie taki czas gdy pustynia Sahara odsłoni ukryte skarby, wówczas narody świata będą oglądać zachowane wspaniałości budowli prehistorycznego Egiptu w Afryce. Obecny Egipt w swej większości zamieszkuje ludy arabskie, które pod każdym względem różnią się od założycieli Egiptu.

Jeszcze przed wielkim potopem północną Afrykę zamieszkiwało wiele narodów, w większości były to ludy koczownicze, które znacząco różniły się od wysokich wzrostem i wypełnionych wielką wiedzą białej rasy Egipcjan, którzy zbrojnie i w wielkiej liczbie przybyli od strony zachodzącego Słońca, zza kolumn Heraklesa, prosto z wówczas leżącego kontynentu między Europą a Ameryką, którzy brutalnie tę część Afryki podbili zakładając nowe wielkie Imperium trwające aż do wielkiego potopu i zmian na Ziemi. Po wielkim potopie i zmianach klimatycznych jakie wówczas dotknęły Ziemię, ruchome piaski Afryki zawładnęły większą częścią terytorium Egiptu i jak pierzyną okryły prehistoryczne Imperium. Każda falistość obecnie ruchomych piasków Sahary kryje w sobie pagórki i wzniesienia oraz dzieła rąk mieszkańców tego dawnego Imperium. Gdy ponownie, według wiecznego zegara czasu dojdzie do zmian klimatycznych, wówczas piaski Sahary zostaną w inną stronę tego afrykańskiego lądu przesunięte i Człowiek ponownie będzie oglądał cuda dawnej epoki. Bo ówczesni Egipcjanie nieśli ze sobą dla własnej wygody nowoczesną technologię i wiedzę, która była na wyższym stopniu rozwoju jaką mamy obecnie. Gdy patrzymy na ich nieliczne budowle zachowane od piasków pustyni to urzekają one nas swoją trwałością, wielkością i obróbką kamienia przemysłnie wykonaną. Po wielkich zmianach na Ziemi poddany lud, który zamieszkiwał część obecnego terytorium Egiptu jako pamiątkę po władcy pozostawił jego imię jako nazwę przechodnią tronu, oraz zachował ślad Imperium w nazwie Egipt. Wracając do Księgi Ezechiela ujawnionej w biblijnych przekazach mogę tylko potwierdzić, iż zawarte w tej Księdze informacje po ich uporządkowaniu przedstawiają nam obraz ówczesnego świata, którego czas istnienia dobiegał końca. Obecnie przedstawiana nam prehistoria Egiptu przez ludzi szczącymi się tytułami to same brednie. Prawdziwą historię Egiptu poznamy wówczas, gdy ruchome piaski Sahary odsłonią swoją tajemnicę.

Jerzy Zygmunt Żelichowski, dnia 19 grudnia 2014 roku.